

relsen deroppe. Man kan derfor ikke saadan uden videre skyde ham til Side, naar der er Spørgsmaal om Sagkundskab med Hensyn til færøsk Jord.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1927 til 31. Marts 1928.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1441).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det plejer at være et staaende Led i Forhandlingen i dette høje Ting ved første Behandling af Finansloven, at man beklager, at Finanslovsforslaget kommer saa sent til Landstinget. Har der nogen Sinde været Grund til at beklage dette, er det vel nok i Aar; jeg tror, der i Aar sættes Rekord med Hensyn til sen Finanslovbehandling i Landstinget. Paa den anden Side haaber jeg imidlertid, det høje Landsting vil erkende, at der ogsaa har været ganske exceptionelle Forhold til Stede: Valget i December, Ministerskiftet og derpaa Forberedelsen og den endelige Vedtagelse af en Række Love, der øver saa indgribende Virkning paa Statens Budget, at dette Budget kun vilde faa rent formel Betydning, hvis ikke Resultaterne af disse Love blev optaget derpaa. Det har derfor fra første Færd været Regeringens Syn paa dette Forhold — et Syn, som jeg ikke ved af nogen Sinde egentlig er blevet modsagt fra andre Partiers Side —, at det vilde være rigtigt, at man ikke endte Finanslovens Behandling, før man paa denne Finanslov kunde indføre Resultaterne af de vedtagne Love. Det er dette, man har maattet afvente, og først nu har altsaa Finanslovsforslaget kunnet forelægges til endelig Vedtagelse i det høje Folketing, hvorefter det er blevet oversendt til dette høje Ting.

Jeg skal ikke holde nogen lang Tale ved denne Lejlighed; selvfølgelig har Landstingets ærede Medlemmer med Opmærksomhed fulgt, hvad der er foregaaet under Finanslovbehandlingen i Folketinget, og gennem det permanente Udvalg, som Lands-

tinget har vedrørende Finansloven, har det jo stadig kunnet følge Udviklingen. Jeg skal derfor saa lidt som muligt komme ind paa Enkeltheder.

Hvad Driftsbudgettet angaar, var Indtægten efter det oprindelige Forslag anslaaet til 341 580 000 Kr. Nu er denne Indtægt i den af Folketinget vedtagne Affattelse kun anslaaet til 332 118 000 Kr. Hoveddaarsagen til denne stærke Nedgang i Indtægten er at søge paa § 2, Statsvirk-somhederne, navnlig Statsbanerne og Postvæsenet, idet Statsbanernes Underskud, som paa det oprindelige Forslag var opført til 13 922 000 Kr., er steget til 26 240 000 Kr., medens Postvæsenet, der oprindeligt var anslaaet til at ville give et Overskud af 2 596 000 Kr., er opført med et Underskud af 555 000 Kr.

For Statsbanernes Vedkommende hænger dette nu saadan sammen, at Indtægten — rent bortset fra den senere gennemførte Takstnedsættelse — var anslaaet 9 Mill. Kr. for højt. Jeg havde ved første Behandling af Finanslovsforslaget i Folketinget Lejlighed til at nedlægge Indsigelse imod denne Ansættelse, der allerede den Gang forekom mig ganske ubegrundet, idet alle Resultater, ogsaa det samtidig med Finanslovsforslaget forelagte Statsregnskab, viste, at det var en urimelig høj Ansættelse af Statsbanernes Indtægter. Det kan altsaa ikke være kommet som nogen Overraskelse for nogen, at denne Indtægt har maattet formindskes med 9 Mill. Kr., rent bortset fra de senere indtraadte Takstnedsættelser, som jeg nævnte før. Den Reduktion af Godstaksterne, som blev indført 1. April i Aar, repræsenterer en Bruttonedgang i Indtægten paa 15 Mill. Kr.; deraf antages de 3,7 Mill. Kr. at ville blive dækket ved Trafikforøgelsen, og Statsbanernes Andel i de Beparelser, som fremkommer ved Formindskelsen af Dyrtids- og Konjunkturtillæget og Formindskelse af de særlige Ydelser, anslaaes til ca. 3 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Endelig er der Beparelser af Personale som Følge af ændrede Tjenestetidsregler, ifølge en Opgørelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder 2,3 Mill. Kr. Heraf er rigtignok kun 1 625 000 Kr. kommet til Udtryk paa Finansloven som Følge af et lidt indviklet Forhold, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, med Hensyn til den Maade, Ændringsforslagene er stillet op, men foruden disse 1 625 000 Kr., som er vedtaget i Folketinget, maa det siges, at Trafikministeren har en konstitutionel Hjemmel til yderligere at spare ca. 650 000 Kr. ved ændrede Tjenestetidsregler og Beparelse af Personale. — For